

„Мач кнеза Стефана“, Драган Лакићевић
Мач са ланцем од златних плочица

Некада давно, у прошлом времену
Још у четврнаестом веку,
Од кнеза Стефана,
Сина цара Лазара
Мал паде пред девојчицу неку.

Мерима, име јој је било
То име је скривало доброту, топлину
Невиност меку.

Мач је пао испред ње
Са висине велике
Сјајан и леп са ланцем од златних плочица
Које су звекетале као цвркулт славуја – птица.

Од лепоте Мерима се уплаши
Устукну од чуда и сјаја
Гледајући прелеп призор
Мач од краља.

Дршка од седефа и рога
Са златним словима
Корице са крстовима, грбовима
И разнобојним драгуљима.

Пажљиво га подиже у сенци јоргована
И нежно у брзи поток спусти
Да га не нађу Турци.

Побеже у кулу да је види неко
И налете на учитеља
Који је погледа и викну преко.

Улете у своју собу.
Баци главу на јастук мек
Са питањем:
„Да ли сам снила... можда?
И колико далеко отплови
Мач кнеза Стефана?“